

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 109/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť K. P., V., zastúpeného advokátom JUDr. F. K., K., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20, čl. 46 ods. 1 a čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 a 3 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 65/11 a jeho rozsudkom z 18. augusta 2011, ako aj postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 128/2011 a jeho rozsudkom z 24. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. decembra 2012 doručená sťažnosť K. P. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na náhradu škody podľa čl. 46 ods. 3 ústavy a čl. 36 ods. 3 listiny, ako aj základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 65/11 a jeho rozsudkom z 18. augusta 2011, ako aj postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 128/2011 a jeho rozsudkom z 24. októbra 2012.

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ bol žalobcom v súdnom spore o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom s prísl. proti Slovenskej republike – Úradu geodézie a kartografie a katastra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) vedenom okresným súdom pod sp. zn. 3 C 65/11. Okresný súd rozsudkom č. k. 3 C 65/11-76 z 18. augusta 2011 žalobu zamietol. O odvolaní sťažovateľa krajský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 15 Co 128/2011 z 24. októbra 2012, ktorým potvrdil prvostupňový rozsudok.

3. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „... uzatvoril dňa 11. januára 2010 ako budúci predávajúci so spoločnosťou K., s. r. o. ... ako budúcim kupujúcim Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve...

V ustanovení čl. II Zmluvy... sa sťažovateľ ako budúci predávajúci zaviazal, že do 10 dní od písomnej výzvy budúceho kupujúceho uzavrie kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným Správou katastra K. pre katastrálne územie K. na liste vlastníctva číslo 2923. Tento záväzok budúceho predávajúceho bol bezpodmienečný.

Podľa čl. III Zmluvy... bola kúpna cena stanovená nasledovne:

A/ V prípade, že na liste vlastníctva ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy... nebudú evidované žiadne iné údaje vo forme tiarch... v časti C predmetného listu vlastníctva alebo vo forme akýchkoľvek obmedzujúcich alebo informatívnych poznámok vzťahujúcich sa na predmet kúpy alebo budúceho predávajúceho... zmluvné strany stanovujú výšku kúpnej ceny na sumu 800.000,- EUR.

B/ V prípade, že na liste vlastníctva ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy... budú evidované tarchy alebo akékoľvek obmedzujúce alebo informatívne poznámky vzťahujúce sa na predmet kúpy alebo budúceho predávajúceho... zmluvné strany stanovujú výšku kúpnej ceny na sumu 400.000,- EUR...

Spoločnosť K., s. r. o. ako budúci kupujúci, v súlade so Zmluvou... vyzvala sťažovateľa ako budúceho predávajúceho, výzvou zo dňa 9. júna 2010, na uzavretie kúpnej zmluvy podľa Zmluvy o budúcej zmluve. Sťažovateľ výzvu na uzavretie kúpnej zmluvy prevzal dňa 11. júna 2010...

Sťažovateľ po doručení výzvy... prostredníctvom svojho právneho zástupcu, požiadal Správu katastra... o vyhotovenie výpisu z listu vlastníctva číslo 2923 vedeného pre katastrálne územie K. a o nahliadnutie do zbierky listín, z čoho zistil nasledovné:

Správe katastra K. (ďalej len „správa katastra“; pozn.) dňa 21. mája 2010 doručila spoločnosť G., s. r. o. Návrh na zápis poznámky, ktorým žiadala zapísať poznámku o konaní vedenom Stálym rozhodcovským súdom pod spisovou značkou A0510003...

Na základe tohto návrhu Správa Katastra... zapísala poznámku aj k nehnuteľnostiam vedeným na liste vlastníctva číslo 2923 pre katastrálne územie K.. Konanie bolo vedené pod číslom P 253/10, s číslom zmeny 457/2010...

Správa katastra... nemala na list vlastníctva číslo 2923 vedený pre katastrálne územie K. poznámku týkajúcu sa vyššie označeného rozhodcovského konania nikdy zapísať, keďže neboli splnené podmienky na vykonanie takéhoto zápisu podľa § 38 a nasl. Katastrálneho zákona a ani podľa § 29 Vyhlášky... (č. 461/2009 Z. z., pozn.)

Správa katastra... vydala Rozhodnutie o oprave chyby v katastrálnom operáte zo dňa 5. augusta 2010 vedené pod číslom konania X 80/10, ktorým predmetnú poznámku z listu vlastníctva číslo 2923 vedeného pre katastrálne územie K. vymazala. Samotná Správa katastra..., potvrdila nezákonnosť zápisu tejto poznámky, keď v Rozhodnutí o oprave chyby uvádza, že poznámka o konaní vedenom Stálym rozhodcovským súdom pod spisovou značkou A0510003 nemala byť do katastra nehnuteľností nikdy zapísaná z nasledovných dôvodov:

- predmetom rozhodcovského konania nebol spor o nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na citovaných listoch vlastníctva a ani určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam,

- spoločnosť, ktorá podala návrh na zápis poznámky nebola oprávnená takýto návrh podať,

- predmetom žaloby nebolo ani určenie vecného práva k nehnuteľnosti,

- návrh na zápis poznámky smeroval voči osobe s iným dátumom narodenia a s iným trvalým pobytom a teda nekorešpondoval s údajmi na citovaných listoch vlastníctva.

Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa uzatvorenej kúpnej zmluvy bol Správe katastra v K. doručený 23. júna 2010. Správa katastra v K. vklad vlastníckeho práva povolila a ako vlastníka nehnuteľností vedených na liste vlastníctva číslo 2923 pre katastrálne územie K. zapísala spoločnosť K., s. r. o.

Nezákonná poznámka o rozhodcovskom konaní bola z listu vlastníctva číslo 2923 vedeného pre katastrálne územie K. vymazaná až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o oprave chyby v katastrálnom operáte X 80/10 z 5. augusta 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť až 27. augusta 2011...“.

4. Sťažovateľ so závermi prvostupňového ani odvolacieho súdu o neexistencii príčinnej súvislosti medzi konaním správy katastra pri nezákonnom zápise poznámky a škodou, ktorá mu vznikla, nesúhlasí z týchto dôvodov:

„Aj keď predmetná poznámka bola Správou katastra v K. zapísaná v katastrálnom konaní P 253/10 pod číslom zmeny 457/2010 nezákonne, sťažovateľ nemal inú možnosť ako postupovať podľa platne uzatvorenej Zmluvy o budúcej zmluve z 11. januára 2010...

V prípade ak by Správa katastra... neporušila zákon, k zápisu predmetnej poznámky do katastra nehnuteľností by nedošlo, kúpna cena by predstavovala 800.000,- EUR. Namiesto toho však spoločnosť K., s. r. o. ako kupujúci bola povinná zaplatiť sťažovateľovi ako predávajúcemu kúpnu cenu iba vo výške 400.000,- EUR, čo jednoznačne bolo v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom Správy katastra K. a zápisom právne neodôvodnenej informatívnej poznámky.“

5. Podľa názoru sťažovateľa „činnosťou Správy katastra... pri výkone verejnej moci vznikla sťažovateľovi škoda, za ktorú zodpovedá podľa zákona 514/2003 a je povinný ju žalobcovi nahradiť štát – Slovenská republika, za ktorú koná Úrad geodézie kartografie a katastra Slovenskej republiky...“

6. Sťažovateľ tvrdí, že „*Postupom Správy katastra... ako aj postupom a Rozsudkom Okresného súdu... z 18. augusta 2011... v spojení s postupom a Rozsudkom Krajského súdu... z 24. októbra 2012 došlo k neprimeranému zásahu do jeho práva vlastníť majetok a tým, že mu... nebolo priznané právo na náhradu škody bolo porušené aj jeho základné ústavné právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.*“.

7. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„*1. Postupom a Rozsudkom Krajského súdu... z 24. októbra 2012 vedeným pod spisovou značkou 15 Co 128/2011-120 v spojení s postupom a Rozsudkom Okresného súdu... z 18. augusta 2011, vedeným pod číslom konania 3 C 65/11-76 a postupom Správy katastra v K. a zápisom poznámky v konaní P 253/10 boli porušené základné práva sťažovateľa:*

- právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom podľa čl. 46 ods. 3 zákona číslo 460/1992 Zb. Ústavy... a podľa čl. 36 ods. 3 Listiny...,

- právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny...,

- právo vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 Listiny...

2. Rozsudok Krajského súdu... z 24. októbra 2012 vedený pod spisovou značkou 15 Co 128/2011-120 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.“

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy (čl. 11 ods. 1 listiny) každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu...

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 3 ústavy (čl. 36 ods. 3 listiny) každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

10. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Predmetom posudzovanej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom správy katastra v konaní vedenom pod sp. zn. P 253/10, postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 65/2011 a jeho rozsudkom z 18. augusta 2011, ako aj postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 128/2011 a jeho rozsudkom z 24. októbra 2012 boli porušené jeho v sťažnosti označené práva (body 1 a 7).

12. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ predmetnou sťažnosťou najprv napadol postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 65/2011 a jeho rozsudok z 18. augusta 2011. Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmavať napadnuté rozhodnutie okresného súdu (a postup

v konaní mu predchádzajúci), keďže proti nemu bol prípustný riadny opravný prostriedok, ktorý sťažovateľ využil, a o odvolaní rozhodol krajský súd ako súd odvolací rozsudkom sp. zn. 15 Co 128/2011 z 24. októbra 2012. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uvedený právny záver sa vzťahuje aj na postup správy katastra [a jeho zápis poznámky v katastrálnom operáte (liste vlastníctva)], ktorý bol jednak predmetom konania o náhrade škody a tiež bolo samotnou správou katastra odstránené pochybenie v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte rozhodnutím č. k. X 80/10 z 5. augusta 2010 o výmaze predmetnej poznámky z listu vlastníctva (pozri tiež bod 3).

13. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok krajského súdu sp. zn. 15 Co 128/2011 z 24. októbra 2012, možno zo sťažnosti vyvodit', že sťažovateľ namieta porušenie svojich v sťažnosti označených práv postupom krajského súdu a jeho rozsudkom, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie, t. j. stotožnil sa s faktickými a právnymi názormi a závermi tohto súdu, na základe ktorých však podľa názoru sťažovateľa, aj keď vyplývali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, a to že *«Skutočnosť, že Správa katastra... zápisom predmetnej poznámky porušila zákon mal za preukázanú Okresný súd..., keď v odôvodnení svojho Rozsudku doslova uviedol, že „skutočne kataster urobil chybu pri zápise poznámky na príslušné LV-čko... je nezákonná a ... tam nemá byť“.* So záverom o nesprávnom úradnom postupe Správy katastra... sa stotožnil aj Krajský súd..., keď uviedol, že *„Správa katastra... si náležitým spôsobom nepreverila identifikačné údaje dotknutej osoby, čím došlo k nesprávnej poznámke aj na LV»*, neboli nadväzne na to prijaté správne právne závery *(«Aj keď Okresný súd... prijal záver, že Správa katastra... zápisom predmetnej poznámky porušila zákon, žalobu zamietol s odôvodnením, že podľa neho „neexistuje príčinná súvislosť medzi chybným úradným postupom žalovaného a zníženou kúpnu cenou – škodou žalobcu (sťažovateľa)“.* S konštatovaním súdu prvého stupňa o neexistencii *„príčinnej súvislosti medzi chybným úradným postupom žalovaného a škodou sťažovateľa spočívajúcou v znížení kúpnej ceny“* sa stotožnil aj odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku.». Sťažovateľ v jeho veci konajúcim všeobecným súdom vytýkal najmä nesprávny výklad a aplikáciu zákonných predpisov (zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších

predpisov; zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov) a z toho vychádzajúce nesprávne právne posúdenie veci (pozri body 4 až 6).

II.A

K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

14. Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (ako aj práva na spravodlivý proces) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je daná v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecným súdom nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve (I. ÚS 225/03, I. ÚS 334/08).

15. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. čl. 36 ods. 1 listiny) označeným rozhodnutím krajského súdu, ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v danej veci nebola vylúčená právomoc všeobecných súdov. V právomoci ústavného súdu zostalo následne iba posúdenie, či účinky

výkonu právomoci krajského súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o odvolaní sťažovateľa a rozsudkom sp. zn. 15 Co 128/2011 z 24. októbra 2012 sú zlučiteľné s označeným článkom ústavy (resp. listiny).

16. Po oboznámení sa s obsahom namietaného rozsudku krajského súdu ústavný súd dospel k záveru, že krajský súd svoje rozhodnutie, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne, náležite odôvodnil, čo potvrdzuje jeho argumentácia vychádzajúca z v konaní zisteného skutkového stavu a na tomto základe vyvedených právnych záverov. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku oboznámil rozhodnutie okresného súdu v merite veci, podstatné časti okresným súdom zisteného skutkového stavu a jeho právne názory a závery vychádzajúce z výsledkov v prvostupňovom konaní vykonaného dokazovania. Ďalej oboznámil odvolaciu argumentáciu sťažovateľa a vyjadrenie žalovaného k odvolaniu. Ďalej krajský súd uviedol:

„Krajský súd... (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred vyhlásením.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam ak konštatoval neexistenciu príčinnej súvislosti medzi chybným úradným postupom žalovaného a škodou žalobcu spočívajúcou v znížení kúpnej ceny.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci zodpovedá štát.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

V súlade s cit. ustanoveniami predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu

verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z. je nesprávny úradný postup orgánu štátu. Zo skutkových zistení prvostupňovým súdom vyplýva, že žalovaný prostredníctvom svojej organizačnej zložky - Správy katastra v K. vykonal zápis poznámky v zmysle § 38 a nasl. Zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len Katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov pod č. zmeny 457/2010 o konaní vedenom Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R., a. s. aj na LV č. 2923 kat. úz. K. Konanie pred rozhodcovským súdom sa pritom netýkalo žalobcu, ale K. P. s dátumom narodenia.... Správa katastra v K. ako orgán oprávnený k vykonaniu poznámky si náležitým spôsobom nepreveril identifikačné údaje dotknutej osoby, čím došlo k nesprávnej poznámke aj na LV č. 2923 kat. úz. K.

Podľa § 5 ods. 3 katastrálneho zákona poznámka je úkon správy katastra, ktorý je určený na vyznačenie skutočnosti alebo pomeru vzťahujúceho sa na nehnuteľnosti alebo na osobu a ktorý nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

Podľa § 38 katastrálneho zákona poznámka vyjadruje skutočnosti, ktoré obmedzujú oprávnenie vlastníka nakladať s nehnuteľnosťou, alebo informuje o nehnuteľnosti alebo o práve k nehnuteľnosti.

V súlade s citovanými ustanoveniami odvolací súd zdôrazňuje, že samotná poznámka má informatívny charakter a nezakladá vznik, zmenu alebo zánik práv a povinnosti k nehnuteľnostiam, ktoré príslušná správa katastra vedie vo svojej evidencii. Vykonanie informatívnej poznámky na liste vlastníctva je preto možné považovať iba za úradný postup katastra.

Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 v katastri sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Pre posúdenie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzniknutou na strane žalobcu je potrebné odvolacím súdom dodať, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, teda dňa 21. júna 2010 žalobca preukázateľne vedel, že uvedená poznámka nezodpovedá skutočnosti, keďže sa netýka jeho osoby. Informatívna poznámka tak nenaplnila materiálnu stránku svojej podstaty a na liste vlastníctva č. 2923 figurovala len

formálne. Práve skutočnosť, že táto okolnosť musela byť žalobcovi v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy známa, svedčí v prospech žalovaného. Pokiaľ totižto žalobca aj za uvedenej situácie pristúpil k uzatvoreniu kúpnej zmluvy so zníženou kúpnu cenou o 400 000 Eur, sám svojim konaním zapríčinil vznik škody, teda bezprostrednou príčinou škody nie je nesprávny úradný postup žalovaného. Konanie žalobcu smerujúce k uzatvoreniu zmluvy preto správne prvostupňový súd považoval za účelové. V čase uzatvorenia kúpnej zmluvy už nebola informatívna poznámka pre žalobcu záväzná a samotné neskoršie vydanie rozhodnutia Správy katastra v K. o oprave chyby v katastri bolo len formálnym odstránením tejto chyby.

S poukazom na uvedené odvolací súd sa opakovane stotožňuje s prvostupňovým súdom v závere, že medzi zápisom informatívnej poznámky a škodou vzniknutou na strane žalobcu neexistuje príčinná súvislosť a škodu, spočívajúcu v zmenšení majetku si žalobca zapríčinil sám svojim formalistickým prístupom k vzniknutej situácii. Tomuto záveru nasvedčuje aj skutočnosť, že Správa katastra v K. bez akýchkoľvek problémov vykonala vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho ešte pred rozhodnutím o oprave chyby v katastri.

Odvolací súd vyslovuje presvedčenie, že pokiaľ si účastníci zmluvy o budúcej zmluve v čl. III bod 1 dohodli rozdielne kúpnu cenu, zámerom takejto dohody bolo ochrániť kupujúceho pred nepredvídateľnými zmenami právnych vzťahov k predmetu kúpy a nie pred nepravdivými, nezáväznými skutočnosťami,

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O. s. p. Dôvodom pre zamietnutie žaloby bola konštatovaná neexistencia príčinnej súvislosti medzi úradným postupom žalovaného a vznikom škody na strane žalobcu, ktorá skutočnosť z napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva. Rozsudok súdu prvého stupňa je preto jasný a zrozumiteľný a z tohto pohľadu aj preskúmateľný. Pre takéto posúdenie sú ďalšie hypotetické úvahy prvostupňového súdu právne irelevantné a tak aj odvolacie námietky žalobcu v tomto smere nepodstatné.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a žalovanému úspešnému v odvolacom konaní trovy odvolacieho konania neboli priznané, keďže tento si ich neuplatnil.“

17. Predmetné rozhodnutie krajského súdu obsahuje podľa názoru ústavného súdu dostatok skutkových a právnych záverov, pričom ústavný súd nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010, I. ÚS 506/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej, alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

18. Ústavný súd sa z obsahu napadnutého rozsudku presvedčil, že krajský súd sa námietkami sťažovateľa zaoberal v rozsahu, ktorý postačuje na konštatovanie, že sťažovateľ v tomto konaní dostal odpoveď na všetky podstatné okolnosti prípadu. V tejto súvislosti už ústavný súd uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

19. Ústavný súd poznamenáva, že dôvody rozsudku krajského súdu sp. zn. 15 Co 128/2011 z 24. októbra 2012 sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Toto rozhodnutie nevykazuje znaky svojvôle, nevyhodnocuje nové (relevantné) dôkazy a právne závery,

konštatuje dostatočne zistený skutkový stav, k čomu krajský súd dospel na základe vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ktoré ústavný súd nie je oprávnený ani povinný nahrádzať (podobne aj I. ÚS 21/98, IV. ÚS 110/03). Ústavný súd ešte pripomína, že nie je a ani nemôže byť ďalšou opravnou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva.

20. Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že niet žiadnej spojitosti medzi posudzovaným rozhodnutím krajského súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. čl. 36 ods. 1 listiny). S prihliadnutím na odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia, ako aj s poukazom na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (ako aj práva na spravodlivé súdne konanie) nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (obdobne napr. II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, II. ÚS 229/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08), ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

II.B

21. Sťažovateľ súčasne namietal aj porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy (resp. čl. 11 ods. 1 listiny) a základného práva na náhradu škody podľa čl. 46 ods. 3 ústavy, resp. čl. 36 ods. 3 listiny (pozri tiež body 1 a 7) už uvedeným postupom a rozhodnutiami vo veci konajúcich všeobecných súdov.

22. Ústavný súd podľa svojej stabilizovanej judikatúry (napr. II. ÚS 78/05, I. ÚS 310/08, I. ÚS 208/2011) zastáva názor, že všeobecný súd spravidla nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ku ktorým patria aj základné práva vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 ústavy (čl. 11 ods. 1 listiny), ak toto porušenie nevyplýva z toho, že všeobecný súd súčasne porušil ústavnoprosedné princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Inak povedané, o prípadnom porušení základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a tiež aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd by bolo možné v danej veci uvažovať len vtedy, ak by zo strany všeobecného súdu primárne došlo

k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprocených princípov vyjadrených v čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. v spojení s ich porušením.

23. Sťažovateľ ďalej namietal porušenie základného práva aj podľa čl. 46 ods. 3 ústavy (resp. čl. 36 ods. 3 listiny), a to len z dôvodu svojvoľnosti a nesprávneho právneho posúdenia veci (t. j. záverov) napadnutých rozhodnutí menovaných súdov. Ústavný súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa osobitne uvedeným článkom ústavy (listiny), ktorý mal byť podľa sťažovateľa taktiež porušený. Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým rozhodnutím krajského súdu (a ani okresného súdu) a možným porušením základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny, nemožno vzhľadom na to uvažovať ani o porušení sťažovateľovho práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy (čl. 36 ods. 3 listiny).

24. Ústavný súd vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov odmietol sťažovateľovu sťažnosť v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

25. Vzhľadom na to, že sťažovateľova sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už jeho ďalšími návrhmi nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2013